

Skule:	Trinn:	Elevnummer	Kjønn:	Det første språket du lærte:
	6	j 629	jente ☐ gut ☐	norsk ☐ anna ☐

En dag i mitt liv

Jeg heter Trym, og er sønn av høvdingen i Eihskog. Jeg er elleve vintre gammel, og om en vinter skal jeg ut på tokt. Far har sagt at når han kommer hjem kan jeg forlate gården og dra ut på havet.

Tidlig på morgningen hørte jeg gråt og hyl fra trellegården. Jeg sturte ut. Alle fra 'gården' hadde samlet seg rundt trellegården. "Slipp meg forbi, jeg er sønn av høvdingen!" Jeg tok to skritt tilbake, så trengte jeg meg gjennom folkemengden. Der sto de, i ring rundt han. "Ask! Ikke deg!"

Jeg skrek så høyt at jeg tipper
Gudene i Midgard hørte det.

"Hvartor deg?" Jeg hadde litt roligere
stemme nå. Men jeg klarte ikke
å fatte hvordan dette hadde skjedd.

"Ingrid hvordan skjedde dette?" Ingrid
var moren til Ask, og hun visste
sikkert hvordan dette hadde skjedd. "Er
han... Død?" Var det en som sa.

Ingrid så bare ned på gutten sin
som var dekket av blod. "Jeg
er redd for det." Svarte Ingrid trist.
Jeg løp bort til mor. "Er det
du som har gjort det? Mot Ask,
bare fordi han er trell?" Skrek jeg
opp i ansiktet på mor. Jeg kjente
fårene komme. "Nei, gutten min. Og
Ask er ikke trell." Mamma var alltid

så rølig når hun skalltet. Men rett etter det løp hun inn igjen. Ikke trell? Er Ask ikke trell? Det er som å si at far ikke er høvding!

Jeg løp ned til engar, og speidet rundt meg. Hvor lå byen? Bak noen frøen lå et hus, og bak der et hus til. Jeg løp i den retningen. Det var ikke så langt. Jeg løp forbi alle husene og bort til der Brage jobbet. Han lagde skinn av dyrehundene. "Brage! Ask er død!" Jeg kjente tårene trille nedover skinnnet. Brage styrtet ut. "Trym, er det deg?"

Brage ga meg en god klem og satt meg på fanget hans. "Er Ask død? Så bra!" Jeg begynte å lure på om

det virkelig var han. "Da kommer han jo til Midgard, hvor gudene bor." Brage var ikke lei seg i det hele tatt. "Du Brage? Hva jobber egentlig for som?" Jeg snakket så laut at Brage så rikt hørte det. "Han er smed," sa Brage lystig. "Smed?" Jeg løp tilbake til gården. Ask ble båret inn i låven. "Mamma, er pappa smed?" Jeg fikk en stor klump i halsen. "Ja, visste du ikke det?" Alt jeg trodde på ble bare knust i tusen biter. Han var ikke høveling. Bare en helt vanlig mann.

Jeg kneip øynene sammen. Jeg husker ikke helt hva som skjedde i det øyeblikket. Men når jeg lukket opp øynene var jeg på rommet mitt.

Var alt bare en drøm? Jeg løp ut, der sto Ask. Jeg ga han den største klemmen jeg noen gang har gitt.

Far kom hjem en fullmåne etter, og nå er jeg ute på tokt. Jeg kommer snart hjem. Og om noen vintre blir jeg kanskje hørding i Eikskog.